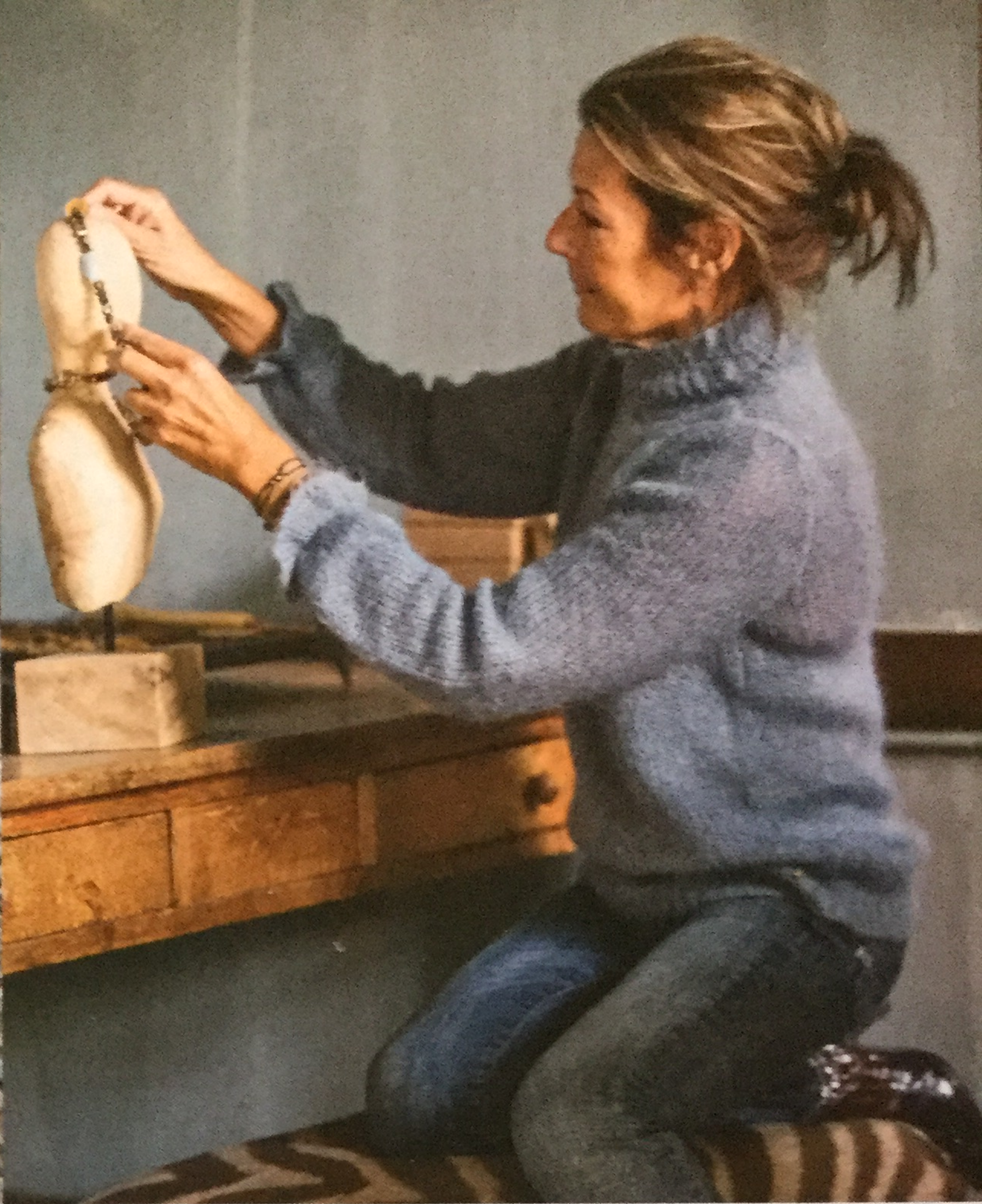

Op haar twintigste begon Renée Arnold aan een opleiding tot edelsmid. Toch koos ze voor een carrière in de medische wereld, tot ze rond haar vijftigste de edelstenen herontdekte.

De schoonheid *van ruwe edelstenen*

Sieradenontwerpster Renée Arnold selecteert haar edelstenen op imperfecties. Krasjes en barstjes zijn welkom net als 'inluitsels' zoals takjes en blaadjes. Het levert oorbellen, ringen en kettingen op met een ongepolijst karakter.

TEKST MIRJAM ENZERINK FOTOGRAFIE PAULINE JOOSTEN

RENÉES MATTE ZETTINGEN MET RUWE STENEN BLEKEN UNIEK IN DE SIERADENWERELD, DAT BLEEF NIET ONOPGEMERKT. ZE MAAKTE VERSCHILLENDE STUKKEN VOOR MÁXIMA.

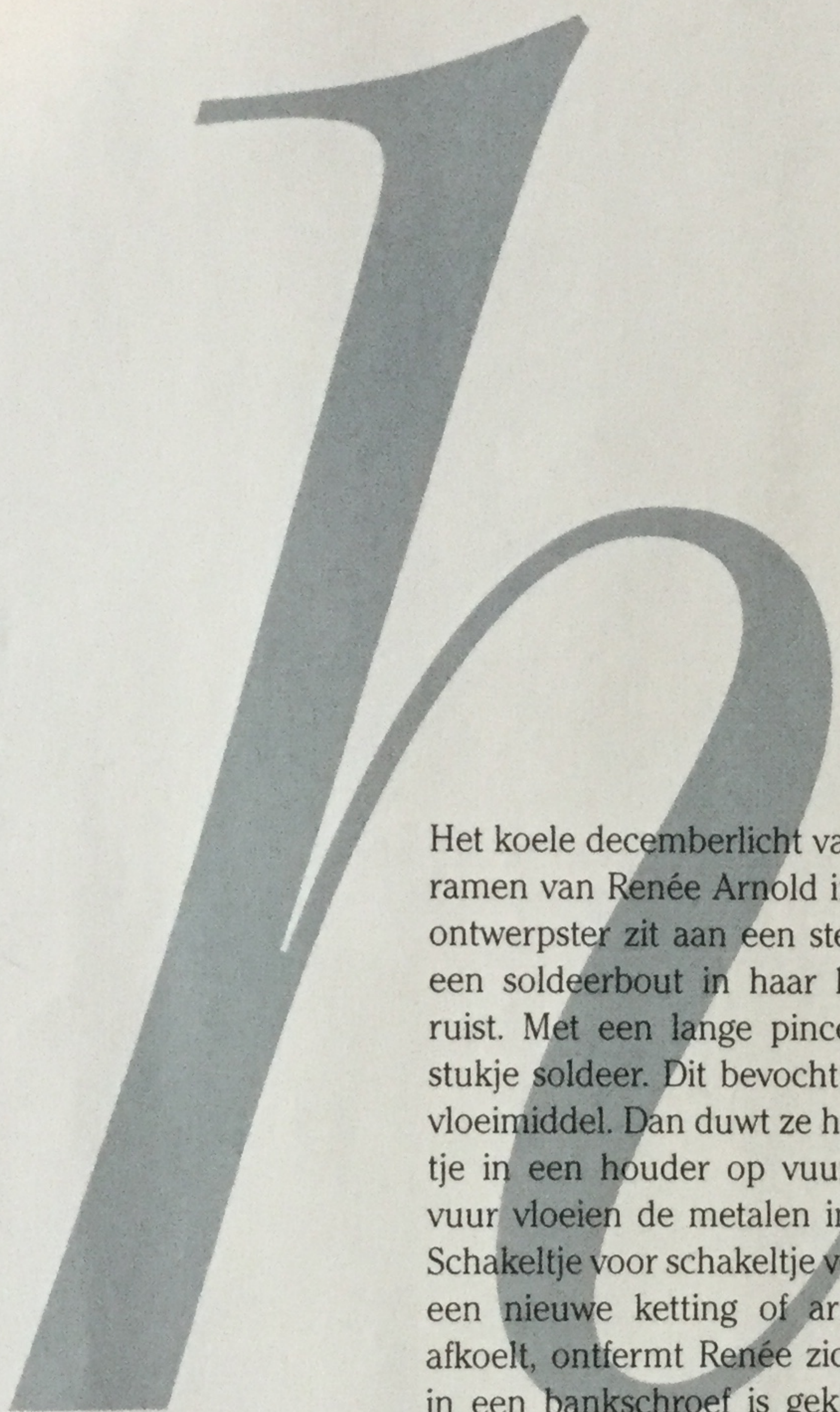

IN DE WINTER WERKT RENÉE GRAAG MET WARME EN DONKERE KLEUREN. HET BRUIN VAN ROOKKWARTS EN HET ZWART VAN ONYX BIJVOORBEELD.

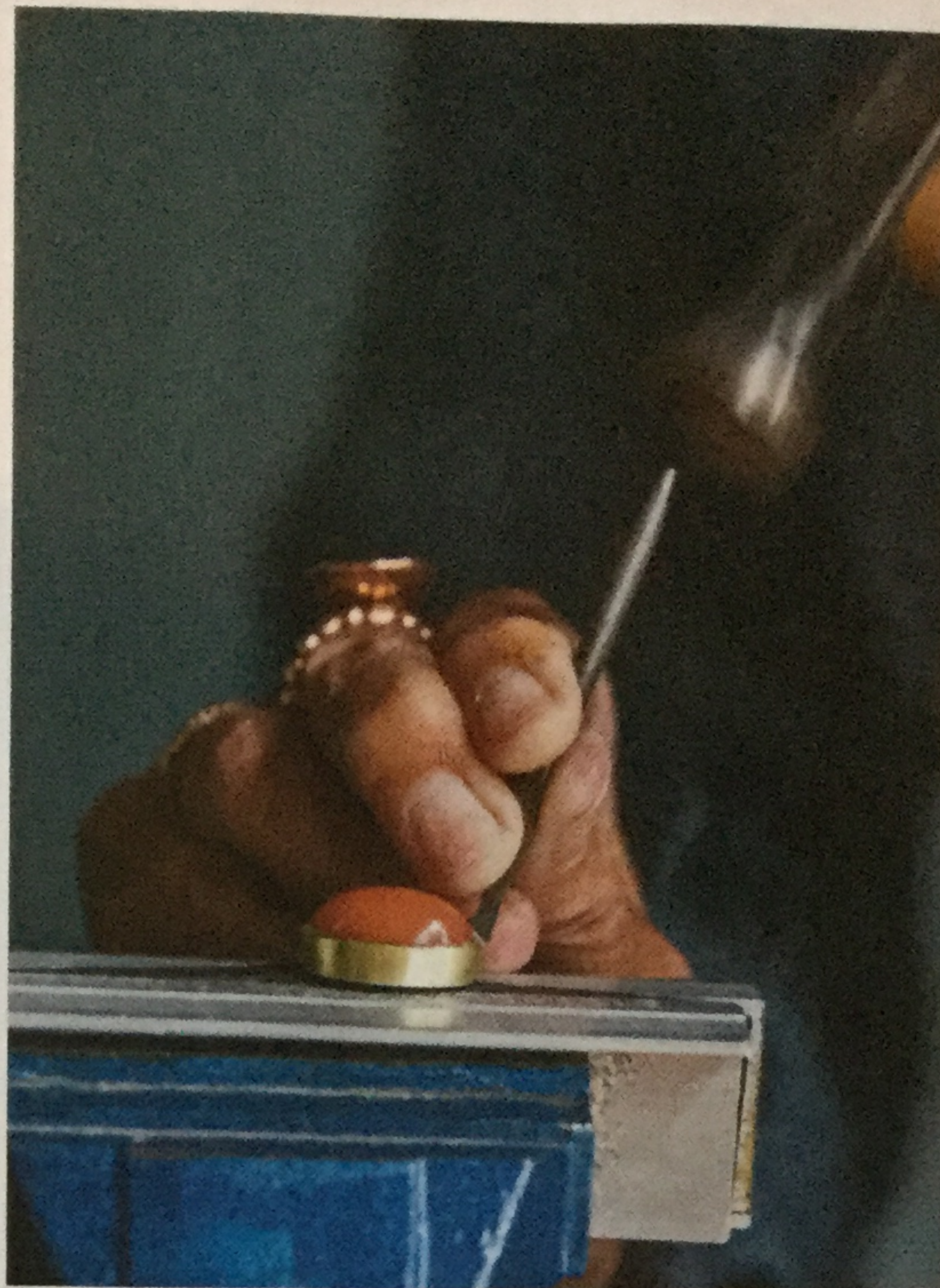

Het koele decemberlicht valt gul door de hoge atelier-ramen van Renée Arnold in Laren. De frêle sieraden-ontwerpster zit aan een steigerhouten werkbank met een soldeerbout in haar hand. De blauwe gasvlam ruist. Met een lange pincet pakt ze een minuscuul stukje soldeer. Dit bevochtigt ze in een schaaltje met vloeimiddel. Dan duwt ze het tegen een zilveren ringetje in een houder op vuurvaste stenen. Dankzij het vuur vloeien de metalen in enkele seconden samen. Schakeltje voor schakeltje vormt zich zo de sluiting van een nieuwe ketting of armband. Terwijl het zilver afkoelt, ontfermt Renée zich over een ring die stevig in een bankschroef is geklemd. De karamelkleurige steen, een carneool, zit al in de gouden kast, maar moet nog steviger worden gezet. Met een hamer en zetstaal tikt Renée voorzichtig tegen de rand. De deukjes die daardoor ontstaan, werkt ze met de vijl netjes bij. Sommige onregelmatigheden polijst Renée bewust niet glad. "Ik ben een perfectionist, maar niet in het afwerken van de sieraden. Ook de stenen blijven zoals ik ze aantrof: ruw en met kleine imperfecties. Krasjes, barstjes, kleine verkleuringen van insluitsels zoals een takje; ik houd van stenen waar je de natuur nog in ziet."

Brokken rozenkwarts

De helft van de werkbank wordt in beslag genomen door kleine collages. Een bergje groene chrysoprasen in uiteenlopende vormen en een donkergroen, leren koord. Een cirkel fijne kettinkjes, van licht- naar donkergroen met zwarte en witte pareltjes. Snoeren met brokken rozenkwarts naast een klein boeketje rozen in dezelfde tinten. Het zijn dit soort zorgvuldig gegroe-

peerde stillevens die Renée inspireren bij het ontwerpen van haar collecties. "Soms liggen ze er wel twee weken en gebeurt er helemaal niks. Maar dan ineens zie ik er een ketting in en volgen er ook oorbellen en ringen." In de winter werkt Renée graag met warme en donkere kleuren. Het bruin van rookkwarts en het zwart van onyx bijvoorbeeld. "In de zomer pak ik sneller het roze van rozenkwarts of blauwe aquamarijnen. De sieraden die niet verkocht worden, haal ik gewoon weer uit elkaar. Met de stenen maak ik het volgende seizoen dan weer wat anders; heel duurzaam dus."

Eenvoudige technieken

Trends spelen geen rol bij het ontwerpen van een nieuwe ring of ketting; het enige waar Renée zich door laat leiden is de steen zelf. Een mooi voorbeeld uit haar wintercollectie is een opvallende ring van pyriet. De vorm van deze bijzondere goudkleurige steen was vrij grof. "Met was maakte ik een mal die de organische vorm van de steen mooi volgt. Een gieter heeft er voor mij een zilveren ring van gegoten. Een echte eyecatcher, stoer en ongepolijst." Renée gebruikt alleen edelmetalen bij het smeden van de sieraden voor haar stenen. Zilver, goud en roodgoud koopt ze in de vorm van plaatjes en draden. Die maakt ze altijd mat zodat de edelstenen mooier uitkomen. "Ik ben geen volleerd edelsmid dus ik gebruik eenvoudige technieken. Soms heb ik een mooi ruw ontwerp in mijn hoofd, maar loop ik tegen mijn technische beperkingen aan. Aan de andere kant kijk ik misschien wel wat vrijer en spontaner tegen het ontwerpen aan juist omdat ik géén edelsmid ben." >

> Werken met de tandartsboor

Minstens zo imposant als de collectie stenen, is de verzameling gereedschappen op Renées werkbank. Met hamers, metaalzaagjes, fijne tangetjes en vijltjes in alle maten en – opvallend genoeg – ook een grote elektrische tandartsboor. Niet iets wat je snel verwacht bij een ontwerper van elegante sieraden. Toch wordt het apparaat volgens Renée vaak gebruikt door edel-smeden voor het polijsten of boren van fijne gaatjes in stenen en parels. “De vorige boor die ik had was nog van mijn vader. Hij was tandarts. Hier op tafel liggen wel meer tandheelkundige instrumenten uit zijn praktijk. Ik vind het heerlijk, al dat gereedschap om me heen, het geeft mij een stoer gevoel.” De gave om heel precies te werken met haar handen is ongetwijfeld een erfenis van haar vader. “Hij had een techniekruimte aan huis. Als kind keek ik toe hoe hij kronen zorgvuldig opbouwde en polijste.”

Op haar twintigste begon Renée aan de opleiding tot edelsmid. Toch koos ze voor een carrière in de medische wereld. Tot ze na een roerige tijd rond haar vijftigste het roer omgooide. Een reis naar India bracht haar terug bij het edelsmeden. “In kleine winkeltjes ontdekte ik de mooiste ruwe, onbewerkte edelstenen. Ze hadden een enorme aantrekkingskracht op mij. Ik denk omdat ze rust en tegelijkertijd kracht uitstraalden. Iets waar ik op dat moment erg naar verlangde.” Terug in Nederland huurde Renée een atelier bij een verzamelplek van kunstenaars op een werf in Amsterdam-Noord. De stenen uit India verwerkte ze in stoere sieraden. “Af en toe verkocht ik eens wat. Maar

ik vond het vooral fijn om mijn eigen plek te hebben, rustig te werken en me te laten inspireren door andere kunstenaars.” Na de verhuizing naar Laren in 2006 nam haar werk een vlucht. “Dat komt eigenlijk door deze tafel”, zegt ze, terwijl ze op het ruwe steigerhout klopt. “Ik zag hem staan bij een handelaar in oude bouwmaterialen. Echt iets voor ons nieuwe huis, dacht ik.” Het jarendertighuis, voorheen een antiekwinkel, had alleen aan de straatzijde een ruimte die groot genoeg was voor de tafel. “Vanaf de eerste seconde heeft de werktafel op die plek gestaan. Zo ontstond het idee van mijn atelier aan huis. Al snel kwamen de voorbijgangers naar binnen om te kijken wat hier gebeurde.” Renées matte zettingen met ruwe stenen bleken uniek in de sieradenwereld, waar het vaak juist draait om glans en glitter. Dat bleef niet onopgemerkt. Zo maakte ze verschillende stukken voor, destijds nog, prinses Máxima.

Kleuradvies

Van alle stenen is de labradoriet favoriet bij Renée. Ze draagt er oorhangers van. Afhankelijk van het licht laten ze steeds weer een andere tint grijsblauw zien. “Edelstenen kunnen letterlijk kleur geven aan mensen. De labradoriet laat mijn groene ogen meer stralen en mijn huid glanzen.” Vaak ziet Renée direct welke steen bij iemand past. “Als mensen het effect dan zelf ervaren, zijn ze vaak helemaal verbaasd. Dat vind ik heel mooi om te zien.”

Meer weten? kijk op www.reneearnold